

Reč života - februar 2018.

„Ja ću žednome na dar dati sa izvora vode života.“ (Otkr 21,6)

Apostol Jovan napisao je Knjigu Otkrivenja da bi utešio i ohrabrio hrišćane svog vremena spram progonstava koja su se tada širila. Bogata simboličkim slikama, Knjiga otkriva Božju viziju istorije i konačno dovršenje: Njegovu konačnu pobjedu nad svakom silom zla. Ta knjiga je proslava jednoga cilja, punog i slavnog završetka koji Bog namenjuje čovečanstvu. To je obećanje oslobođenja od svake patnje: Bog sâm „otrti svaku suzu iz očiju njihovih, i smrti neće biti više, ni žalosti ni jauka, ni bola neće biti više“ (Otk 21, 4).

„Ja ću žednome na dar dati sa izvora vode života.“

Takav pogled ima svoje korene u sadašnjosti za svakoga ko je već počeo da živi u iskrenom traženju Boga i Njegove Reči koja nam očituje Njegove planove; za onoga ko u sebi oseća žeđ za istinom, za pravednošću, za bratstvom. Iskusi žeđ i biti u traženju, to su za Boga pozitivne odrednice, dobar početak, a On nam obećava čak izvor života.

Voda koju Bog obećava ponuđena je besplatno. Stoga je ponuđena ne samo onome ko se nada da je po vlastitim zaslugama mio u Njegovim očima, nego i svakome ko oseća teret svoje krhkosti i predaje se Njegovoj ljubavi, siguran u ozdravljenje i u punoću života, sreću.

Zato se pitajmo: čega smo žedni? I na kojim izvorima utoljujemo žeđ?

„Ja ću žednome na dar dati sa izvora vode života.“

Možda žeđamo za prihvatanjem, za zauzimanjem važnog mesta u društvu, za ostvarenjem svojih planova. Sve su to opravdane težnje, ali mogu nas dovesti do zagađenih bunara sebičnosti, do zatvaranja u lične interese, sve do ugnjetavanja slabijih. Narodi koji nemaju dovoljno izvora čiste vode dobro poznaju kobne posledice nedostatka tog resursa, preko potrebnog za život i zdravlje.

Ipak, ponirući dublje u svoje srce, naići ćemo na još jednu žeđ koju je sam Bog u njega utisnuo: živeti život kao primljeni dar koji treba darovati. Crpimo zato na čistom izvoru Jevanđelja, oslobađajući se onih otpadaka koji ga možda pokrivaju. Dopustimo da i nas preobrazi u izvore velikodušne, prijateljske i besplatne ljubavi prema drugima, ne zaustavljajući se pred nezaobilaznim teškoćama na putu.

„Ja ću žednome na dar dati sa izvora vode života.“

Kada se među hrišćanima ostvaruje zapovest uzajamne ljubavi, omogućujemo Bogu poseban zahvat, kako piše Kjara Lubik:

„Svaki trenutak u kojem nastojimo da živimo Jevanđelje kapljica je žive vode koju pijemo. Svaki gest ljubavi prema našem bližnjem gutljaj je te vode. Da, jer ta tako živa i dragocena voda ima ovu

specifičnost: struji u našim srcima svaki put kad ga otvorimo ljubavi prema svima. Taj Božji izvor daruje vodu onoliko koliko njena duboka žila služi za utoljavanje žeđi drugima, preko malih ili velikih činova ljubavi. A ako nastavimo da dajemo, taj izvor mira i života dawaće vodu sve obilnije i nikad neće presušiti. Isus nam je objavio još jednu tajnu, neku vrstu bunara bez dna na kojem možemo da crpemo. Kad se dvojica ili trojica ujedine u Njegovo ime, voleći jedan drugog Njegovom ljubavlju, On je među njima. Tada se osećamo slobodnim, punim svetla i bujice žive vode vru iz našeg srca. To Isusovo obećanje ostvaruje se jer iz Njega samog, prisutnog među nama, izvire voda i zauvek gasi žeđ.“

Leticija Magri